

HIREK

000

Évforduló.

Már meg se mondjuk, hogy minek is az évfordulója, fájdalmasan érzi, tudja mindenki, miről van szó. Ez a negyedik immár és ez a negyedik is vérben, vasban találja a világot. Reméljük, utoljára. Igaz, hogy már negyedszer reméljük. A kéz, amely gyilkolt, tavaly elsorvadt, a szem, amely célzott, az idén elapadt már. Most lenn porlad a gyilkos a megöltekkel és velük együtt porladnak milliók, akik e gyilkosság következményei miatt véreztek és hullottak el.

A revolveres suhane ábrándja vele együtt szétfoszlott, az igazság is még mindig csak uton van, ki tudja, mikor ér el hozzánk, akik boldogságot akartunk és pusztulást aratunk akaratunkon kívül négy keserves esztendeje. Az a nap, az a döbbenetes, az a forró és fülledt júniusi nap oly távol tűnődik a bombák fényében, mint maga a história. Azon a délelőttön még gondtalanul és derűsen bolyongtunk a béke napsütéses utcáin és terein, tenniszeztünk, szivaroztunk, szép könyveket olvastunk és habos kávéit ittunk és azt gondoltuk, ez mindig így lesz és sohse halunk meg. Délután már hirtelenül elborult az örömeink és reményeink ege: a katonák kardjukhoz kaptak, a civilek sápadtan állottak meg egy rövid távirat előtt s valaki remegő és rekedt hangon mondotta: a világtörténelem egyik legnagyobb eseménye! Ha tudta volna, hogy mindez a kezdet csupán. Hogy a véres munka dandárja ezután következik. Ma, a negyedik évfordulón, már szinte erőlködniünk kell, hogy eleven emlékét idézzük az elmultnak. És csöndesen, fáradtan ismétljük: Szerajevo, Ferdinánd, Zsófia, 1914...

— **Hét nap után.** Szegeden is, mint az ország legtöbb városában e hó 23-án sztrájkba léptek a munkások. A sztrájk alól — nagyon helyesen — tettek kivételeket, a sajtót — elég helytelenül — nem sorolták e kivételek közé. Így nem jelenhetett meg a *Délmagyarország* sem. A sztrájkot aztán — különösen a sajtóval szemben — egészen furesán, mondhatni szervezetlenül fejezték be — a szervezett munkások. Csütörtökön estefelé jelent meg a budapesti munkástanács felhívása, amely a sztrájk abbahagyására és a munka újból való felvételére szólította fel a munkásokat. Ezt a felhívást röviddel megjelenése után egész terjedelmében megkaptuk telefonon, arról is értesített azonkívül tudósítónk, hogy a budapesti lapok pénteken reggel megjelennek. Természetesen találtuk ezek után, hogy a lapszedők csütörtökön este Szegeden is munkába állnak. A mozgalom budapesti irányítóinak azonban csak arra volt gondjuk, hogy a budapesti lapnyomdákban kezdjék meg a munkát nyomban a sztrájk leszerelése után, tehát még csütörtökön este, a vidékre nem kegyeskedett kiterjedni ennek a gondoskodásnak. Igaz, hogy csütörtökön a késő esti órákban megérkezett Szegedre is a rendelkezés, hogy a munkások pénteken reggel kezdjék meg a munkát. Azonban a budapesti munkásvezérek éppugy megfélemedtek a vidék érdekeiről, amelytől pedig mindig kéri a szolidaritást, mint a legrövidlátóbb burzsoa. Így történt, hogy arról egyáltalán nem érkezett utasítás, hogy a lapnyomdások még csütörtökön este álljanak munkába. A szegedi pártvezetőség pedig — minden jel szerint — nincs tisztában a sajtó jelentőségével és teljesen hiján van minden önálló rendelkezési jognak. Egyszerűen nem tudták, nem

mertek és nem akartak intézkedni. Nekik jó, gondolhatták, ha a szegedi lapok csak szombaton reggel jelennek meg. Aki viszont nem pártalapon tart fenn összeköttetést az igazsággal, az a legerélyesebben kénytelen tiltakozni az ilyen balga és méltatlan eljárás ellen, amelyet semmiféle munkásérdekkel sem lehet indokolni vagy menteni és amely legfeljebb arra jó, hogy megingassa a munkásmozgalmak komolyságában és szervezettségében való hitet. A sztrájk ideje alatt a *Délmagyarország* állandóan végezte szerkesztőségi szolgálatát. Kiadójaviratainkból részletesen tájékozódott a közönség a nagy országos és világeseményekről, szerdán pedig egy gépirásos kiadásunk keltett városszerte szenzációt. A sztrájk ideje alatt végzett munkánkat betetőzte pénteki rendkívüli kiadásunk, amelyet még nálunk is szokatlanul nagy mennyiségben kapkodott szét a közönség. — A sztrájk természetesen Szegeden is megszűnt, ha nem is olyan gyorsan és pontosan, mint ahogy kezdődött. A villamos forgalom déli egy órakor indult meg újból. A Kenderfonógyár munkásai kora délután kezdték meg a munkát, az újszegedi gyárban a kétnapos ünnep után kezdik meg a munkát. Szóval hét nap után elmondhatjuk: két nap múlva teljes rend lesz.

— **Magyar miniszterek Bécsben.** A Magyar Tudósító jelenti: Wekerle miniszterelnök, Popovics Sándor, Szerényi József és Serényi Béla miniszterek pénteken délután Bécsbe utaztak.

— **Közös miniszteri tanácskozás Bécsben.** Budapestről jelentik: Péter-Pál napján közös miniszteri tanácskozás lesz Bécsben, amelyen a magyar kormányt Wekerle Sándor, Szerényi József, gróf Serényi Béla és herceg Windischgraetz Lajos képviselik. A tanácskozás az élelmezési kérdések és a Németországgal kötendő gazdasági szerződés részleteit öleli fel.

— **Wlassics Gyula a főrendiház elnöke.** A király tudvalevőleg dróf Hadik-Barkóczy Endrét felmentette a főrendiház elnöki állásától. A kormány javaslatára most báró Wlassics Gyulát, a közigazgatási bíróság elnökét, nevezte ki a főrendiház elnökévé.

— **Tolnai Kornél lemondott.** Budapestről telefonálja tudósítónk: Tolnay Kornél lemondott a Máv. elnöközigazgatói állásáról, miután elfogadta az Országos Bank elnöközigazgatói tisztségét. Utóda hír szerint Vázsonyi Jenő, a szénügyek kormánybiztosa lesz.

— **A kancellár a főhadiszálláson.** Berlinből jelentik: A német birodalmi kancellár vasárnap a főhadiszállásra utazik. Utazása, amelyet több ízben el kellett halasztani, már rég tervbe volt véve.

— **Báró Müller felmentése.** A Magyar Tudósító jelenti: A király e hó 21-én kelt legfelsőbb elhatározásával báró Müller László rendkívüli és meghatalmazott nagykövetnek a cs. és királyi külügyek miniszteriumában való első osztályfőnöki teendő alóli felmentése iránti kérelmét elfogadta és neki ebből az alkalomból a díjak elengedésével a Lipót-rend nagykeresztjét adományozta.

NEU ERNO

bank- és váltóüzlete
Kiggyó-utca 5. szám.

a VIII. magyar HADIKÖLCSON hivatalos aláírási helge.

— **Adorján Emilt felmentették.** Nagyváradról jelentik: Pénteken hirdette ki a törvényszék ítéletét Adorján Emil ismert pörében. A törvényszék Adorján Emilt a vád alól felmentette.

— **A tisztviselők szervezkedése.** A szegedi tisztviselők felhívására Szabadka közigazgatási tisztviselői is szervezkedő gyűlést tartottak dr. Dembitz Lajos helyettes polgármester elnöke alatt. Dr. Völgyi János főjegyző ismertette a közigazgatási tisztviselők helyzetét és határozati javaslatot terjesztett elő, amely szerint a város tisztviselői a szövetséghez csatlakoznak és a helyi szervezet megalakítják. Az országos nagygyűlés helyül Szeged várost fogadták el.

— **Lenin és a Nobel-díj.** Konstantinápolyból jelentik: A török szocialisták lapja, a *Jeni Dunva* szerint a stambuli egyetem Lenint ajánlotta a Nobel-békedíjra.

— **Uj főispán Torontálban.** A kormány dr. Steuer György főispánt állásától felmentette. Utóda Botka Béla lesz, aki a koalíció idején már főispánja volt Torontál megyének.

— **A vasutasok országos közgyűlése.** A Vasutas-Szövetség ezévi rendes közgyűlését Kőszegen tartotta meg a napokban. Szerényi József kereskedelemügyi minisztert Horváth Károly miniszteri tanácsos, a Vasut és Hajózási Felügyelőség elnöke képviselte. A közgyűlés keretében leplezték le Tolnay Kornél államtitkár, a Máv. elnöközigazgatója és Zelovich Kornél műegyetemi tanárnak, a szövetség volt elnökének arcképeit. Tolnay arcképe előtt Kulinyi József, a szegedi kerület titkára mondott nívós beszédet. A közgyűlés napirendjén szerepelt a vasutasok anyagi helyzetének kérdése is. Ezzel kapcsolatban az ország minden részéből összesereglett megbízottak kimondották, hogy a háboru alatt a munka beszüntetését a vasutasok elítélik és a szociális pártok egyikéhez sem csatlakoznak. A lemondott Hauser Adorján elnök helyébe dr. Halászy László nyugalmazott miniszteri tanácsost választották meg egyhangulag. Halászy 30 év óta áll a magyar közlekedésügyek szolgálatában és kiválóan értékes, befolyásos erőnek ismerik. A vasutasok szövetsége sok eredményt remél elérni az új elnök révén. A közgyűlés a szegedi kerület összes javaslatait elfogadta tárgyalási alapul.

— Meghalt Rosegger.

A hetvenöt éves Rosegger Péter, a stájer Tömörkény, akinek hosszú haldoklását már hetek óta jelentgették az újságok, e hó 26-án meghalt. A legnagyobb osztrák népies író legutóbb Károly király is kitüntette és halála nemzeti gyászt jelent egész Ausztriának. A bécsi lapok hosszú tárcákat írnak róla és a bécsi községtanács elhunytá hírére fölállással hódolt az egykori szabólegény szellemének. Rosegger halála ismét eszünkbe hozza a mi Tömörkényünket, aki volt akkora író, mint a stájer poéta, irt is annyit, mint Rosegger és nemzeti jelentősége is egyenlő az övével, mégis csak halála után becsülták meg igazán a szegedi magyarok legnagyobb ábrázolóját. A stájer dicsőség így idézi lelkünk elé az örök magyar poétasorsot.

— **Képviselőválasztás Félégyházán.** Holló Lajos gazdátlaná vált mandátumának elnyerése miatt megindult már a választási harc Félégyházán. A munkapárt Fazekas Ágoston pestmegyei alispánt lépteti föl, míg a Károlyi-párt dr. Horváth Zoltánt jelölte képviselőnek.

— **Megjelenik a termésrendelet végrehajtó utasítása.** Budapestről telefonálja tudósítónk: A Magyar Távirati Iroda jelenti, hogy